

ת"פ 38259/05/15 - מדינת ישראל נגד ג' ס'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 38259-05-15 מדינת ישראל נ' ס'
בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל
	ע"י עו"ד שרון אדרי
	נגד
	ג' ס'
הנאשם	ע"י עו"ד אסף הרסט

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם שלושה אישומים. הרקע לאישומים נעוץ ליחסים מעורערים ששררו בין הנאשם לאשתו ה' ס' (להלן: "**המתלוננת**") בשנת 2013.
2. באישום הראשון נטען כי במהלך שלוש שנים עובר ליום 9/11/13 תקף הנאשם את המתלוננת בדירתם ברח' ***** 21 *****, במספר הזדמנויות, בכך שדחף אותה למיטה, משך בשיערה, היכה בה במכות אגרוף ברגליים ובכתף וצבט אותה ושרט אותה ועיקם את ידה.
התביעה טוענת כי המעשים הנ"ל גרמו למתלוננת חבלות. באותו אישום טוענת התביעה כי הנאשם איים על המתלוננת בכך שאמר לה שייקח את הילד, ויקרע אותה במכות וירצח אותה ואת משפחתה.
3. באישום השני נטען כי כארבעה חודשים לפני ה- 9/3/13 בשעה שהנאשם והמתלוננת שהו בבית אם המתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת ואת אמה, הגב' ש' ד' בכך שבעת ארוחת שבת על רקע ויכוח העיף שולחן מלא באוכל, האוכל החם עף באוויר, פגע בחמותו וגרם לה כוויה ברגל. בהמשך הנאשם דחף את המתלוננת ואמה וגרם לנפילת חמותו.
הנאשם גרם לנזק לרכוש חמותו.

4. באישום השלישי נטען כי כחצי שנה לפני ה- 9/11/13 פגע הנאשם בדלת חדר השינה בבית ההורים בכך שהלם בכוח במכת אגרוף בדלת עץ.

5. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

מהלך הדין:

6. עדות התביעה המרכזית המתלוננת ואמה ביקשו שלא להעיד כנגד הנאשם נוכח שלום הבית שנערך בין הצדדים והועבדה כי נולד לזוג ילד נוסף לאחר עריכת שלום הבית.

7. באופן כללי התרשמתי לחיוב מעדות התביעה. תחושתי הינה כי המתלוננת הפריזה בתיאור האלימות מצד הנאשם בהודעתה הראשונה במשטרה, על רקע היחסים המעוררים ביניהם באותה תקופה ופנייתו של הנאשם לבית הדין הרבני בבקשת גירושין.

8. אם המתלוננת עשתה עלי רושם חיובי. הגעתי למסקנה כי ניתן לסמוך על דבריה לצורך קביעת ממצאים מרשיעים.

9. יצוין כי בהודעתו במשטרה וכן בבקשה לצו הרחקה הודה הנאשם כי משך את המפה בבית חמותו וגרם לצלחות ליפול וללכלוך בחדר האוכל לרבות על הקירות.

10. בפניי ניסה הנאשם לטעון כי לא משך באופן רצוני את המפה אלא היא נמשכה. אני דוחה טענה זאת כשקרית. הנאשם זעם על דברי אישתו כי גברים נוספים מלבד גיסה ניסו להתחיל איתה והגיב על דברים אלה בזעם בתגובה בלתי ראויה.

11. חמות המתלוננת הגב' שרה דרור, אישרה בעדותה כי הנאשם משך את המפה גרם לאוכל לעוף בתוך החדר, גרם לשבירת צלחות. אישרה כי **"קצת נכוותה"**. מהאוכל שעף היא גם אישרה כי הנאשם **"הזיז אותי עם היד שלא אתערב כשדחף אותי נפלתי..."**.

12. העדה ציינה כי חתנה הוא איש מקסים אך עצבני: **"...הוא רב איתה, דוחף אותה, זורק דברים מכות הוא לא מרביץ לה..."**.

13. המתלוננת סירבה למסור דברים נגד בעלה והוכרזה כעדה עוינת. אין לי ספק כי דבריה בהודעתה ת/2 הם קרובים יותר לאמת.

גם בהודעתה המתלוננת לא הצליחה למסור פרטים ברורים בהקשר למעשי האלימות והזכירה אירועים ישנים. נוכח התרשמותי הכוללת ממנה החלטתי שלא לקבוע ממצאים מרשיעים נגד הנאשם על פי דבריה בלבד.

14. אם המתלוננת ציינה כי הייתה עדה למקרה שבתה הסתירה את מפתחות ביתם במקום כלשהו. הנאשם זעם על מעשה זה. הוא חשב בטעות כי המפתחות בחדר של העדה: **"...הוא נתן בוקס לדלת ונהיה חור ובעלי אחר כך סידר את זה..."**.

סיכום:

15. נוכח ממצאי המהימנות שקבעתי, הגעתי לידי מסקנה כי העובדות המפורטות באישום הראשון לא הוכחות במידת הוודאות הדרושה במשפט פלילי ועל כן אני מזכה את הנאשם מאישום זה מחמת הספק.

16. הנאשם מורשע באישום השני מהעבירות של היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם בהקשר לדחיפת חמותו שגרמה לנפילתה. הוא מזוכה מחמת הספק מדחיפת אשתו באותו אירוע.

17. הנאשם מורשע בעבירה המיוחסת לו באישום השלישי נוכח דבריה המהימנים של חמותו ובהתאם לדברים שמסרה בעדותה בפניי.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ו, 21 דצמבר 2015, במעמד הצדדים